

želja se je kmalu izpolnila. Ta brezbožnik je namreč šel v kino, čeprav je bil pijan. V dvorani je nastal ogenj. Ljudje so začeli bežati in so se vsi rešili. Edini Franc

Engels se v svoji vinjenosti ni mogel rešiti. Zgorel je ne samo z lasmi in kožo, marveč s celim telesom.

Osebnosti.

Prvi poveljnik mariborskega 45. pešpolka 70letnik. Dne 10. avgusta je praznoval v Mariboru v pokoju živeči podpolkovnik g. Avguštin Škrabar 70letnico. Rodil se je leta 1866 v Barkovljah pri Trstu. Kot častnik domobranskega polka št. 5 se je udeležil svetovne vojne in je postal leta 1916 podpolkovnik. Po prevratu je bil pod rajnim generalom Maistrovom prvi poveljnik tedaj sestavljenega 45. pešpolka v Mariboru. Škrabarjev polk je osvojil Maribor, zasedel severno mejo in se je boril z avstrijskimi Nemci pri Radgoni in na Koroškem. Za številne zasluge je bil od podrejenih častnikov in od moštva priljubljeni poveljnik odlikovan od blagopokojnega kralja s Karadžorževovo zvezdo z meči IV. reda in z Jugoslovansko krono IV. reda. Od Zveze Maistrovih brorcev je bil izvoljen za prvega predsednika in častnega člana. Zasluznemu in vrlemu častniku k 70letnici naše iskrene častitke!

Frančiškanski duhovnik umrl. V brežiški bolnici je umrl p. Vincencij Kunstej, rojen leta 1878 v Železnikih. Pred vojno je služboval v Gorici. Po prevratu je bival po frančiškanskih samostanih na Kranjskem in Štajerskem. Bil je učen duhovnik in je mnogo pisal za redovno glasilo tretjega reda »Cvetje z vrtov sv. Frančiška«. Naj mu bo Vsemogočni obilen plačnik!

Nesreče.

Tovorni avtomobil se prevrnil v občestni jarek. V zgornji Dravski dolini ne daleč od Mute se je zgodila v večernih urah

težka avtomobilska nesreča. Prevoznik J. Rojc iz Slovenjgradca je naložil na tovorni avtomobil okvirje za okna. Peljal se je skozi Dravsko dolino proti Mariboru. Nankrat je pri Muti odrekel volan. Predno je utegnil šofer zaustaviti vozilo, je že tresčilo ob drevo in se preobrnilo v poldrugi meter globok občestni jarek. Okvirje in ljudi, ki so se vozili z avtomobilom, je vrglo v loku po tleh. Tri osebe, in sicer dnarica Jožefa Mohorko z Remšnika, posestnik Janez Plazovnik od Sv. Treh kraljev in slikar Ivan Krš iz Pameč, so bili težko poškodovani. Posebno vznemirljivo je stanje Jožefe Mohorko, ki ima hude notrajne poškodbe. Plazovnik si je prebil lobanjo, Krš ima strto koleno. Na kraj nesreče sta hitro prihitela dva zdravnika, ki sta se zavzela za ponesrečene in sta jim nudila prvo pomoč. Plazovnika in Krša so prepeljali v bolnico v Slovenjgradec, ponesrečeno žensko pa v mariborsko bolnico. Dva lažje poškodovana sta bila prepuščena domači oskrbi.

Avtomobilska nesreča pri Framu. Ne daleč od odcepitve ceste proti Framu je privozil avtomobilu uradnika mariborske livarne Gustav Pengg Barbašu po levi strani ceste kolesar nasproti, ki se ni zmenil za signale avtomobila. Šele v zadnjem trenutku je skušal zavoziti v pravo smer. Istočasno je krenil tudi Barbaš z vozilom na stran, da bi preprečil nesrečo trčenja in je zadel v občestno jablano. Radi sunka so se razbile vse šipe na avtomobilu in vse tri osebe v avtomobilu so bile precej poškodovane. Kolesar je po nesreči v svesti krivde zginil. Avtomobil ni mogel nadaljevati svoje vožnje proti Zagrebu, ampak so ga zavlekli v popravilo v Maribor.

Avtomobil nevarno povozil 70letno starko. Na odcepu ceste Maribor — Sv. Lenart v Koških pri Mariboru je povozil

Oglas je registr. pod S. Br. 6704 od 1. III. 1935

zil osebni avto pri prekoračenju ceste 70letno Jožefo Očkerl od Sv. Jakoba, ki je bila na potu v Maribor. S smrtno nevarnimi poškodbami so staro ženiico oddali v mariborsko bolnico.

Smrtna nesreča pri padcu z lestve. V Vinterovcih v okolici Ptuja je padel z lestve 48letni posestnik Leopold Markeš. Priletel je z glavo na betonska tla tako močno, da je kmalu po padcu umrl.

Posesnik ob hišo. V Starem Logu pri Pragerskem je uničil ogenj hišo posestnika Antonu Rozmanu, ki ima 20.000 D škode.

Zopet dva pogorelca na Dravskem polju. Pozno v noči je začelo goreti v Gornjih Jablanah na Dravskem polju v kolarnici posestnice Terezije Beranič. Ogenj se je razširil na gospodarsko poslopje in škedenj. Zgorelo je 9000 kg sena, dva voza ter razno orodje. — Od Beraničeve so preskočili plameni na sosedno gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Horvata in na njegovo hišo. Obe poslopji sta pogoreli do tal. Horvat je še ob 15.000 kg se,

Cez 212 let bomo vsi norci.

Angl. statistik Henrik Larrick je zračunal, da bo v teku treh stoletij vse človeštvo ponorelo. To ni samo gola napoved brez števil. Henrik Larrick navaja za svojo trditev tele številke: 1. 1859. je prišel en norec na vsakih 535 ljudi, 1. 1897. je že bil na 312 ljudi en norec in 1. 1932 je že vsaki 144 človek norec. Če pojde v tem tempu dalje, bo leta 1977 vsaki stoti človek norec in čez 212 let bo nor ves svet. Hvala Bogu, da teh časov ne dočakamo.

Enajst in pol milijona brezposelnih.

Po ugotovitvah ameriške delavske zveze v Združenih amer. državah

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Čez nekaj minut se je vrnil in dal dekletu škatlo, v kateri je bila svilena ruta in srebrna verižica s križcem.

»Vidiš, Pavla,« je rekel, »to sem ti kupil, ko sem bil zadnjič v mestu, da bi te malo razveselil. Žal si že prej odšla. Vzemi zdaj in vsaj malo bodi vesela!«

Rahlo je pogladila lepe reči, velike črne oči so se ji zasvetile, toda koj nato je spet pobesila glavo in otožno zašepetala:

»Ne le malo, zelo, zelo sem vesela teh darov. Za ljub spomin mi bodo — vse žive dni — ko me že davno več ne bo na Ravnah.«

»Menda vendar ne misliš od nas?« je vprašal in se začudil.

»Prav nič rada ne grem; pa prej ali slej bom morala. Če bo roka koj za nič za delo, ne bom mogla ostati.«

»Roka bo gotovo še čisto zdrava. Nekoliko potrpi! Taka rana ne more tako hitro zaceliti. Če bi pa res ne bila več tako za delo kakor prej, si in ostaneš na Ravnah doma. — Kam bi pa šla?«

»Sama ne vem. Nekje bom že našla kak kot. Najrajši bi umrla, da bi prišla tja, kjer so mati.«

12

»Pavla, milo se mi stori in nikoli ti ne pozabim, ko vidim, kako vdana si moji rajni materi. Ali pa ti jaz nisem čisto nič mar, ko si vendar svoje življenje tvegala zame?«

»Oženili se boste in potem pride mlada žena na Ravne in njeni boste morali biti z dušo in telesom. Ta ne bo pustila, da bi bili kakorkoli prijazni meni. Ne bi mogla ostati na Ravnah. Ne bi mogla...«

Glas ji je bil neskončno žalosten in otožen. Ni se jokala, vendar sta ji privreli dve veliki solzi po blestem obrazu. Ta obraz s svojimi nežnimi potezami je bil v tej žalosti mikavnejši kakor kdaj poprej. Mladega Ravnjaka je čisto prevzelo; sočutje in ljubezen sta mu razburjali kri. Ni se mogel držati, premagalo ga je vroče čustvo, zagrabil jo je za roke in in odločno dejal:

»Pavla, s teboj se oženim — s teboj in z nobeno drugo. Daj mi roko in daj mi tudi ti svojo besedo!«

Dekle je odgovorilo z levico, ki je bila hladna kakor led, pogledala ga je s svojimi velikimi, temnimi očmi, potem pa je bruhnila v krčevit, glasen jok.

»Za božjo voljo, ne joči se!« je prosil. »... Kaj ti je? Ali mi ne moreš dati besede?«

»O rada — rada!« je dejala v solzah.

»Zakaj se potem jočeš?«

»Ne vem. Zdi se mi, da ni mogoče, da bi bila tako srečna.«

»Pavla, vse bom storil, da boš srečna.«

na ter razno orodje. Domačini in gasilci iz Cirkovc so razmah požara omejili. Očividno gre v tem slučaju za požig, ker je pričelo goreti v kolarnici.

Nočni požar na Dravskem polju. V noči 8. avgusta je uničil ogenj v Starošinčih na Dravskem polju domačiji Mesarič in Pulko. Škoda znaša 100.000 Din. Gasilci iz Ptuja in Cirkovc so ogenj omejili, da ni napravil še večje škode.

Toča v okolici Gornje Radgone. Po okolici Gornje Radgone so imeli 4. t. m. neurje s točo. Po toči so hudo prizadeti vinogradi v okolišju vasi: Poleci, Zbigovci in Črešnjevci. Sedaj je vzela toča, kar je bila pustila peronospora. Vinograde je toča tem hujše oklestila, ker so vinogradniki ravnokar bili porezali previsoko rožje.

Domačija pogorela. V Dežnem pri Makolah je uničil ogenj do tal stanovanjsko in gospodarsko poslopje posestniku Mat. Planincu. Na uspešno gašenje ni bilo niti prav misliti radi pomanjkanja vode. Škoda znaša 25.000 Din.

Posestniku zgorela hiša — posestnici gospodarsko poslopje. V Frajhamu pri Sv. Martinu na Pohorju je upepelil nočni ogenj posestniku Romanu Preglu stanovanjsko hišo. Požarna škoda znaša 30.000 Din. — V Lešju pri Majšbergu je upepelil ogenj gospodarsko poslopje posestnici Ani Šket. Škoda je še tem bolj občutna, ker je bila spravljena v poslopju živinska krma.

Sedemletni fantek ob — ko. Pri Sv. Lovrencu pri Št. Pavlu pri Preboldu se je igral sedemletni čestarev sinko Ivan Rihl pri mlatilnici in je tlačil v njo slamo. Zobi mlatilnice so ga zgrabili in so mu tako razmesarili desno roko, da so mu jo morali odrezati v celjski bolnici.

Nesreča pri nabiranju drv. V celjsko bolnico je pripeljal rešilni oddelek 37letno služkinjo Marijo Kopitar iz Celja z zlomljeno levo nogo in hudimi poškodbami na glavi. Kopitarjeva je v gozdu nabirala drva in padla 15 m globoko ter se je pri padcu poškodovala.

Posestnika brenil konj. Posestnik Dolinšek iz Lok pri Zagorju ob Savi je sklepal

konjsko kupčijo pri gostilni Kovač v Razpotju. Naenkrat ga je konj močno brcnil v trebuh in mu je povzročil hude notrajne poškodbe.

Mlad gimnazijec utonil v Savi. Na Jezici pri Ljubljani je utonil kot dober plavač v vrtincu Save 8. avgusta 11letni gimnazijec Stanko Brumec, sin vpokojenega železniškega strojevodje iz Šiške. Tovariši so ga potegnili še toplega iz vode in ga obudili z umetnim dihanjem toliko v življenje, da je odprl oči in še enkrat zavzdihnil. Med prevozom v ljubljansko bolnico je zopet padel v nezavest in umrl.

Dva požara na Kranjskem. Zgodaj zjutraj je radi slabega dimnika pogorela s slamo krita hiša posestniku Janezu Urhu v Kališah, občina Kamniška Bistrica. Urh sam je z veliko težavo rešil iz gorečega poslopja svojih pet mladoletnih otrok, ki so ob požaru še spali. — V Logu blizu Poljan je nastal ogenj 5. avgusta pri posestniku Francu Buhu, po domače Dovjaku. Zgorela mu je hiša.

Smrtno povožen od ekspresnega vlaka. V Ljubljani na prelazu preko železniškega tira ob Glinški cesti se je zgodila 7. t. m. zvečer nesreča, ki je zahtevala življenje 20letnega visokošolca Antona Nachtigala, sina znamenitega vseučilišnega profesorja dr. Rajka Nachtigala v Ljubljani. Ponesrečeni Anton je bil zelo marljiv dijak in je po cele dneve študiral in zvečer se je podal na sprehod. Omenjenega dne je na povratu s sprehoda preslišal signal za prihod ekspresnega vlaka, ki ga je na prelazu zgrabil, mu odrezal glavo in nogo in je še vlekel truplo seboj kakih 100 m.

Strašna nesreča v angleškem premogovniku. Dne 6. avgusta ob treh zjutraj se je zgodila vsled dveh eksplozij v Wharcliffe-Woodmoor premogovniku v bližini mesta Barnsley na Angleš' in nesreča, ki je zahtevala takoj 57 smrtnih žrtev. V trenutku eksplozije vsled plinov je bilo v rovu 58 rudarjev. Enega so rešili živega, pa še ta je podlegel opeklina. Kmalu po nesreči so potegnili iz 1000 m globine pod zemljo 21 mrtvih. Vseh rogov niso

mogli preiskati, ker sta eksploziji povzročili požar. Trupla smrtno ponesrečenih so bila strahovito razmesarjena.

Dve vasi zginili vsled nalivov. Iz Moskve prihaja poročilo o silnih nalivih v pogorju Kavkaz v Aziji. Hudo deževje je izpodjedlo celo goro, ki se je zvalila v dolino in zajezila gorski potok. Gora je zasula dve vasi s prebivalstvom vred. Vsled zajezitve je nastalo 70 m globoko jezero.

Razne novice.

Proslava 800letnice samostana belih menihov v Stični na Dolenjskem. Zadnje nedeljo so slavili v Stični na Dolenjskem 800letnico tamošnjega samostana belih menihov. Ob tej priliki so priredili stiški menihi posebno slovesnost za nedoraslo mladino in se je zbralo 5000 otrok. Slovesno sv. mašo je opravil sivolasi nadškof dr. Jeglič. Med službo božjo je bilo obhajanih 4000 otrok. Prisrčno prireditev je zaključila igra »Potujoči križ belih menihov«, katero so igrali na prostem.

Odpravljena carina za dvoposestnike. Finančno ministrstvo je ukinilo v omejenih krajih carino na poljske pridelke za dvoposestnike. S črtanjem omenjene carine bo znatno olajšan obmejni promet.

Krog ceste Maribor — Št. Ilj v Slov. g. Za povzdigo tujskega prometa toliko potrebna asfaltirana avtomobilska cesta Maribor — državna meja pri Št. Ilju še vedno ni v delu. Te dni se je vršila licitacija del za omenjeno cesto. Za cestni del Maribor — Pesnica se ni javil niti eden ponudnik, medtem ko sta se oglasila za razdaljo Pesnica — državna meja dva. Ker se morajo po obstoječih predpisih udeležiti licitacije vsaj trije ponudniki, je bila licitacija preložena na 17. in 18. t. m. Vzrok za nezanimanje za to važno cestno delo je predvsem v prevzemnih pogojih, katerih ni lahko izpolniti. Za prevzem teh del pridejo v poštev samo velika stavbena podjetja, ki razpolagajo z zadostnimi tehničnimi pripomočki. Take tvrdke pa so zaposlene sedaj pri železniških in cestnih delih na Kranjskem in

»Ko bi le jaz tudi mogla, da bi vas — da bi te osrečila!«

»Ti moreš, ti boš — samo ti, Pavla.«

»O ljubi —!«

»Reci mi Franc! Reci mi, da me imaš vsaj malo rada!«

»Franc,« je dejala še nekoliko plaho, »Franc, ti si tako dober! Še nikdar nikogar nisem tako rada imela kakor tebe in nikdar nobenega človeka tako rada ne bom imela kakor tebe.«

»In meni, Pavla, pač ni treba šele praviti, da si mi najljubše na svetu.«

Nekaj časa sta molčala, potem se je oglasil zopet on:

»Zdaj sva toliko kakor ženin in nevesta... Vendar tega še ne bova razglasila, ker ljudem zdaj tega še ni treba vedeti.«

»Ne besede ne bom izdala,« je zatrdilo dekle; »samo... samo botri, Jerci, tej bo treba povedati.«

Trenutek je premišljal.

»Da, Jerca mora to vedeti; ona ti je kakor mati,« je dejal. »Sam ji bom povedal.«

»O, to sem vesela — vse, kar je težkega, jemlješ nase.«

»Tako težko to ne bo — in ti si že vse teže prestala... Ampak zdaj glej, da ti odleže; varuj se, da ti roka čimprej zaceli in da popolnoma ozdraviš!«

»Saj sem že zdrava. Zdaj, ko vem, da ne moram od tebe, je vse dobro; tako mi je, kakor da mi nikoli ni bilo nič. Tudi roka bo kmalu zdrava.«

»Tako si mi po volji, Pavla... Še nekaj! Kadar koli sva sama, mi boš rekla Franc in me boš tikala; pred ljudmi pa...«

»Vem,« mu je segla v besedo. »Naj zdaj nihče ne vidi, kako je z nama!«

»Saj midva veva zase; drugim pa še ni treba.« Dekletu je lice žarelo od sreče.

Štirinajst dni nato, neko nedeljo popoldne, je Ravnjak tako uredil, da je šel sam s Pavlo v cerkev. Kar koj ji je začel pripovedovati:

»Pavla, z Jerco sem govoril. Ni nasprotna najini ženitvi; vse ji je prav. Samo nekaj zahteva.«

»Kaj pa, Franc?«

»Pravi, ko sva se že eden z drugim zaročila, se ne spodobi več, da prebivava pod isto streho. Jaz bi dejal, da ima prav.«

»Moj Bog, tedaj moram zopet zdoma?« se je ustrašilo dekle.

»Le počakaj pa poslušaj me, Pavla! Glej, saj vidiš, kako je težko, takole živeti, ko moraš na vsako besedo, na vsak pogled paziti, da se kako ne izdaš. Tudi ljudje bi pozneje kdaj mogli kaj slabega o naju govoriti ali vsaj misliti. Prav zaradi tega, ker te imam rad, bi te hotel vsega obvarovati, kar ni prav

v Washingtonu je točasno še nad enajst in pol milijona brezposelnih oseb, dočim jih je bilo v marcu 1933 okrog 15 in pol milijona. V omenjenih 11 in pol milijonih so vključeni tudi trije milijoni brezposelnih, ki imajo začasno zaposlitev na vladnih javnih delih.

Zločini

so se tekom sedem let na Japonskem več nego podvojili. Število hudo delstev ni presegalo leta 1926 700.000. Leta 1934 so beležili Japonci 1 mil. 600.000 zločincev. Samo številka umorov ni poskočila.

Za slonom je nosorej, ki lahko doseže visokost 1,95 m, največji četvero nožec.

po Hrvaškem. — Gradbeni minister dr. Kožulj, ki se mudi s svojo družino na letovanju v Ljubnem v Savinjski dolini, se je pripeljal 6. avgusta popoldne v Maribor. Obiskal je vse oddelke obrtne razstave Mariborskega tedna in se je odpejal proti št. Ilju, kjer se je prepričal na lastne oči o obupnem stanju ceste od meje do Maribora. Minister je obljubil vse, kar je v njegovih močeh, da se bodo gradbena dela bržkobrž oddala. — Po vesteh iz Beograda je dovolilo gradbeno ministrstvo za modernizacijo državne ceste Maribor — državna meja naknadni kredit v znesku 3,782.000 Din. Dosedanji kredit je znašal 5 milijonov Din, kar bi bilo za betonska in asfaltna dela premalo.

VZAJEMNOST, DRUSTVO DUHOVNI-KOV LAVANTINSKE SKOPLJE,

vabi vse svoje člane na redni občni zbor, ki bo 17. avgusta t. l., ob pol 10. uri dopoldne v Mariboru, bogoslovje, Glavni trg 7, s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora.
2. Poročilo odbornikov.
3. Volitev novega odbora.
4. Slučajnosti.

Ako ob določeni uri ni navzoča ena desetina vseh članov, se vrši občni zbor pol ure kasneje na istem kraju pri vsaki udeležbi. Ker je »Vzajemnost« preizkušena zagovornica stanovskih interesov lavantinske duhovščine, se pričakuje od članov gotova, točna in mnogoštevilna udeležba!

Odbor.

Naplavljen truplo mariborske utopljenke. Pri Sv. Marku niže Ptuja je naplavila Drava žensko truplo, v katerem so prepoznali Ano Szilagi, vlagalko Ljudske tiskarne v Mariboru, ki je skočila v Mariboru dne 26. julija z dravske brvi v vodo.

V mladosti je podpletala škofu Slomšku nogavice in nje oče je vozil Napoleona. V Arji vasi pri Petrovčah živi 90-letna Škafarjeva mama, Ana Debeljak. V mladosti je podpletala za škofa Slomška nogavice, katere ji je nosil v popra-

vilo škofov sluga Matija, ki je bil doma iz Žalca. Škafarjeva mama, ki še danes pleče obrisače brez naočnikov, pripoveduje, kako je njen oče, ki je bil rodom iz Kranjske in se je priženil v Žalec, kot postiljon vozil z drugimi francoskega cesarja Napoleona s štirimi belci. Kočijaži so prejeli pred Trojanami v hudi zimi ukaz, da bodo vsi usmrčeni, če se zvrne cesarjev voz. Ko so srečno pripeljali cesarja po strmem klancu v dolino, je Napoleon podaril vsakemu vozniku zlat za 10 gl.

Od Drave naplavljen brodar. Dne 28. maja je odtrgala močno narasla Drava brod v Jelovcu pri Kamnici v mariborski okolici. Tedaj je zginil v dravskih valovih brodar Josip Čapla. Njegvo truplo je sedaj po treh mesecih izročila Drava v Sribovcu pri Varaždinu.

Tržni dan v Mariboru se vrši vsled praznika dne 15. avgusta v petek in ne v soboto.

Zobozdravnik dr. F. Kartin, specialist za zobne in ustne bolezni, Maribor, Gosposka ulica 32 (vhod Volkmerjeva 1) ordinira zopet od 18. avgusta naprej. 967

Dr. Sergije Kapralov, zdravnik iz Marije Snežne, se je vrnil z dopusta in zopet redno ordinira.

Obžalovanja vredni slučaji.

Mlad pek ustrelil hčerko pekovskega mojstra in še samega sebe. Slavko Fekonja, 27letni pek, je prevzel s 1. junijem v Studencih pri Mariboru pekarijo Roka Beline. Zaljubljen se je v 19letno Belinovo hčerko Ano, ki ga pa ni marala in je bil tudi njen oče proti poroki. Iz ljubosumnosti je Fekonja zgodaj zjutraj kar na cesti v Studencih oddal na Ano dva strela, ki sta jo zadela, da se je takoj zgrudila. Ko je nesrečnež videl deklino zadeto, je obrnil orožje proti sebi in si je oddal v sence dve krogli. Žrtvi ljubosumnosti je rešilni oddelek odpeljal v mariborsko bolnico, kjer pa ni bilo za nobenega rešitve. Prvi je podlegel strelom Fekonja, za njim pa še Ana Belina.

Pobegli kaznjene prijet. Od zaposlitve v mariborski vinarski šoli sredi aprila je

Muholovec

AEROXON

polovi vse muhe!

Kdo pozna Aeroxon, ne kupuje drugega muholovca.

Zahtevajte izrecno

„Aeroxon“

pobegnil 26letni kaznjene Franc Železnik. Bil je obsojen na tri leta radi tatvine in mu je manjkalo samo še 15 dni, da bi bil prestal celo kazen. Sedaj je priznal po aretaciji, da je prvotno pobegnil v Avstrijo, kjer se mu je zelo slabo godilo. Pred kratkem se je vrnil in so ga prijeli na Teznu orožniki, ki so ga izročili mariborskemu okrožnemu sodišču.

Nevaren žepar pod ključem. Na razstavnem prostoru Mariborskega tedna je bil prijet Marko Sunjič, 32letni ključavničar iz Mostarja v Hercegovini. Aretirana zasleduje zagrebška policija in več sodišč radi raznih tatvin in cele vrste žeparskih spretnosti.

Krvav napad na stražnika. V Ptujju je bil izvršen 4. avgusta tik pred polnočjo v Prešernovi ulici krvav napad na stražnika Ludvika Pestotnik. Na nočnem službenem obhodu je zadel Pestotnik v krčmi omenjene ulice na pet moških, ki so popivali za denar, katerega so po dnevu naberačili.

Na Angleškem so zgradili leta 1869 jadrnico »Dauntless«, ki je še danes v rabi.

Prve izdaje knjig lahko prinesejo lastnikom znaten povešek. Nek kritičnik je posedal prvo izdajo pruske knjige, katero je kupil za eno marko. Knjigo je pustil vezati in je dobil za njo 5000 mark. Če bi jo bil pustil nevezano, bi bil izkupil za njo najmanj 15 tisoč mark.

V Šoli v Godwoodu v južni Afriki je 6 parov dvojčkov. V otroškem vrtecu v Detroitu v severni Ameriki so četvorčki, ki so si tako podobni, da jih zamore razločiti učiteljica samo po obleki.

in prijetno. Saj najina zaroka velja, tudi če se za kratek čas ločiva.«

»Kam pa naj grem?«

»Vidiš, jaz sem si takole namislil. V Mariboru so šolske sestre, ki imajo dom za taka dekleta, kakor si ti. Tam bi se naučila ročnega dela in gospodinjstva. Ali bi šla tja? Če ti je prav, pojdem dol in se zmenim. Skrbel bom zate, da ti bo dobro. Ljudem tu lahko rečeva, da bi se v Mariboru rada kaj naučila, ker z bolno roko ne boš več za vsako delo.«

»Franc, strašno dolg čas mi bo po tebi.«

»Meni za tabo nič manj. Toda saj ne bova na večno ločena. O veliki noči pridem pote. Tedaj pojdeva k župniku, da naju okličejo in izprašajo; potem pa se takoj poročiva. Potem bova srečna in do smrti naju ne bo nič ločilo.«

Zdaj se je dekletu obraz zopet razjasnil.

»Ali ti je prav, Pavla?« jo je vprašal.

»O da, Franc! Vse mi je prav, kar rečeš. Hvala sem ti za vso skrb.«

Četrtek nato se je podala Pavla že na pot. Ravnjak, ki je šel že pred njo do postaje, jo je pospremil v Maribor.

VIII.

Prelep jesenski dan je bil. Bistriška planina se je kopala v soncu. Ves svet je bil prazničen.

Nič sončen in nič prazničen pa ni bil sivi, bradat in plečati mož, ki je čepel na štoru; njegov obraz je bil mrk in oblačen. Enkrat je pogledal daleč tja v en dan, drugič je pobesil glavo in strmel pred se.

Bil je Osojnik, ki je prišel k svoji živini na planino. Težke misli so se mu podile po glavi, tako da ni videl ničesar okoli sebe niti ni čul, kako se nekdo plazi po bregu sem. Iznenada je revsnil hripav glas:

»Dober dan, gospod Osojnik!«

Predenj je stopil petdesetleten čokat mož kratko ostrizenimi lasmi in črnimi očmi. Imel je čedno zeleno obleko, škornje, klobuk s krivcem in nahrbtnik. Osojnik ga je ostro pogledal in surovo ošvrknil:

»Kdo si?«

»Hahaha,« se je oni rezko zarežal, »ali gospod Osojnik ne poznajo več svojega prijatelja Mirka?«

»Salamenski cigan, ali si spet prišel? In kako si se nacamal in oblekel!« je dejal kmet jezno in začudeno.

»Saj veš, da tudi zverina tak kožuh obleče, kakor je kdaj kje prav,« je odgovoril ciganski poglavar. »Ako ima človek sovražnike, mora biti pač previden.«

»Ali k meni si pa kar tako upaš?«

»Tebe se nimam kaj bati. Midva sva predobra prijatelja in tovariša, hehehe.«

»Ti prekleti goljuf!«

Odvzel jim je delavske knjižice in jih je pozval, naj mu sledijo na stražnico. Stražnikovemu pozivu so se fantje prvotno uprli in šele tedaj, ko so čuli, da je poslal po ojačenje, so stopili z njim iz krčme. Zunaj na prostem so ga pobili na tla in eden ga je osemkrat zabodel z nožem v hrbet. Napadeni je še imel toliko moči, da je oddal iz službenega samokresa strel, s katerim je hotel priklicati pomoč. Napadalcu so se spustili v beg, vendar so ujeli policisti dva in sicer Rudolfa Jankovič in Jožefa Suknajič, pomožna delavca iz Trbovelj. Ptujška policija je obvestila mariborsko, ki je zaprla še tri preostale: 22-letnega Antona Šprajca, 24letnega Franca Legata in 21letnega Antona Romiha. Vsi trije so brezposelni potepuhi.

Elektrika ne pozna šale! Skupina fantov od Sv. Miklavža na Dravskem polju je popivala na veselici v Dobrovcah do 4. ure zjutraj. Na poti proti domu so prišli do falskega elektrovođa. 21letni delavec Fr. Lešnik je iz fantovske nagajivosti splezal na stolp električnega vođa in pozival še druge, naj mu sledijo, če imajo korajžjo. Lešnik je že bil na vrhu stolpa, ko je začel za njim plezati Kirbiš, drugi pa so čakali spodaj. Lešnik se je dotaknil z levico žice z visoko napetostjo. Iz žice je počilo, nesrečneža je objel ogenj in že je tudi padel na tla, kjer si je še prebil lobanjo in obležal mrtev. Plamen mu je obžgal roke do ram ter noge do kolen. Električni tok je udaril tudi Kirbiša, ki si je še pa otel življenje. Ta žalosten slučaj bi naj bil dovolj svarilen, da elektrika ne pozna nobene šale!

Hud zabodljaj. V noči na zadnjo nedeljo so neznanec napadli pred Žoharjevo gostilno na Teznu pri Mariboru Pavla Dvoršaka, 18letnega delavca od Sv. Martina pri Vurbergu. Eden ga je hudo zabodel z nožem v levo nogo. Poškodovanega so spravili reševalci v mariborsko bolnico.

Aretiran je bil v okolici Ormoža 22letni posestniški sin Ivan Serce iz Vratja vasi pri Apačah, ker je tamkaj smrtonovarno

zabodel 26. julija delavca Franca Poša iz Donnersdorfa iz Avstrije. O žalostnem slučaju smo poročali v zadnji številki. Po Po krvavem dejanju je divjak zginil z doma. Potepal se je med drugim celo po Mariboru, se je podal nato v Ormož, kjer se je skrival po okolici. Našli so pri njem 2200 L. S. Serce je po aretaciji izpovedal, da se je po pretepu splazil domov in vzel 3000 Din. Predali so ga okrožnemu sodišču v Mariboru. Zabodeni Poš se zdravi v bolnici v Radgoni, kjer se mu je prvotno obupno stanje obrnilo na boljše.

Samomor v duševni zmedenosti. Na železniški progi pri Pečovniku v okolici Celja so našli zadnjo nedeljo razmesarjeno truplo 29letnega Franca Pukla, trgovskega pomočnika iz Maribora, ki je bil uslužen v Celju. Pukl je dobil pred dnevi pri kopianju solnčarico in je izvršil obupno dejanje v duševni zmedenosti.

Nepopoljšljiv. V maju je bil deležen pomiloščenja 26letni Janez Bezovšek iz Gornjega grada. Obsojen je bil radi tatvine na 2 in pol leta ječe. Radi lepega vedenja v zaporih so ga 9 mesecev poprej izpustili na svobodo pod pogojem, da ne bo tekom treh let ničesar zagrešil. V prostosti se ni hotel oprijeti nobenega resnega dela. Zadnje dni so ga prijeli v Kamniku, kjer je prvotno ušel stražniku, a je pozneje padel v roke orožnikom. Dognali so, da je zopet kradel in vlamljal in bo na novo obsojen ter bo še odsedel preostalih 9 mesecev.

Iz obupa nad življenjem se je obesil za kljuko vrat v delavnici 55letni Jožef Vidensek, brivski mojster v Ljubljani na Zaloški cesti in pristojen v št. Rupert pri Krškem. V obupno dejanje so ga nartirale denarne težave.

Mednarodni slepar pobegnil. Evropska policija zasleduje mednarodnega sleparja Bernarda Jaffe. Star je 48 let in Berlinčan. Že v mladih letih je toliko zagrešil, da bi ga takoj zaprli v Berlinu, na Dunaju in v Parizu. Pred štirimi leti se je zadrževal v Dubrovniku, kjer je tamošnje trgovce in industrijce ogoljufal za 400 tisoč dinarjev. Po goljufiji se je umaknil v

grško prestolico Atene, kjer je moral v bolnico. Predno so ga utegnile grške oblasti izročiti, je pobegnil v Jugoslavijo in nato v Avstrijo. Na Dunaju so ga prijeli in poslali v Dubrovnik. Zadnje dni je tako obohel, da so ga poslali v bolnico. Kakor hitro je bil pri močeh, je pobegnil — neznan kam.

Slovenska Krajina.

Sobota. V Soboto je nastavljen iz Turnišča kaplan g. Šoštarec Alojzij, na njegovo mesto je prišel novomašnik g. Holzedl Anton. G. Šoštarec bo imenovan za kateheta na gimnaziji. Mi gospodu prav iz srca čestitamo in obenem dijaštvu, da dobi takega naslednika g. Kelenca. Sicer bodo gospoda v Turnišču zelo pogrešali, pa še bolj je potreben na naši gimnaziji. Gospod se je vedno odločno zavzemal za naš list in ga širil, zato nas še bolj veseli, da je prišel v Soboto, v center Slovenske krajine, kjer bo še več lahko storil za dober katoliški tisk.

Sobota. Bivši ravnatelj Martinišča dr. Kelenc Tomaž, zdajšnji ravnatelj v Splitu, je obiskal te dni svoj rojstni kraj. Bil je naprošen od novomašnika Kozar Alojzija z Goričkega, da mu je pridigal pri njegovi novi sv. maši. Pridiga je bila zelo ganljiva in je segla vsakemu verniku globoko v srce.

Bistrica. V Muri je utonil mlad fant Hozjan. Bil je že več časa v Splitu v samostanu. Rad bi bil duhovnik, ali pa vsaj frater. Z velikim veseljem je odšel z doma in se v samostanu dobro počutil. Njegova pisma, ki nam jih je pisal kažejo zlato dušo, ki je v njem prebivala. Prišel je na počitnice, se kopal, skočil v vodo in nenasitna deroča Mura ga je zakopala. Naj mu bo Bog usmiljeni sodnik, domačim pa ob težki izgubi naše iskreno sožalje!

Sv. Sebeščan. Občinskih volitev se vse nekam boji. Še sedaj nismo spravili občine v red. Najbrž bo naša občina razbita. Če namreč sedeža ne bodo prenesli k Sebeščanu, gre ta vas v Pucconce, kjer so manjše doklade. Brez te vasi pa občina ne more delovati. Naš občinski tajnik bi nas tudi rad zapustil. Prosil je za tajništvo v Dolnji Lendavi.

»Ho, nikar tako naglo! Jaz bi te mogel bolj po pravici imenovati goljufa. Od tistih šestih jurijev, za katere sva se zmenila, mi nisi še niti pare dal.«

»Ti zlodej, zakaj bi ti jih naj bil dal? Poprej bi bil ti moral izpolniti, kar sva se pogodila. Toda namesto da bi bil Vando, to coprnico, spravil tja, kamor sem ti rekel, si mi jo nastavil tu sem pred nos.«

»Pogodila sva se, da mi boš plačal v šestih urah. Pa nisi. Medtem mi je beštija ušla in nisem je več mogel dobiti v kremplje.«

»Lažnivec, ali misliš, da ti verjamem? Zmenila sta se z dekletom, pa me imata za norca.«

»Ali se ti meša? Ali res misliš, da sem tako neumen, pa da se bom tu okoli orožnikov motovilil, ko me vsak trenutek lahko primejo in za kako leto zaprejo? Menda tebi in tvojim norcem na ljubo, ha?«

»Zakaj si pa potem deklino na Ravne spravil? Zakaj, te vprašam!«

»Saj je nisem jaz. Vzeli so mi jo in nihče se zaradi tega ni toliko jezil kakor jaz. Menda vendar veš, da sem jo od jeze skoraj ubil. Zaradi tega sem moral izginiti in dve leti se nisem smel prikazati tod okoli. Tri prste bi si dal odsekati, če bi jo spet dobil v pest.«

Osojnik mu je moral verjeti. Stisnil je zobe, nekoliko časa molčal in potem srdito zamomljal:

»Spravi mi vraga s poti! Spravi jo daleč kam!«

»Že dvakrat sem skušal, da bi jo ujel, pa ni mogoče,« je odgovoril cigan. »Da bi jo po sili, na to ni misliti; drugače pa se ne da in ne da.«

»Kaj potem?«

»Nič. Pustiti je treba; kakor je, pa je.«

»Prekletu, po kaj pa si potem prišel? Kaj hočeš pri meni? Ali spet denar?« je zarohnel Osojnik.

»Glej, glej, kako dober nos imaš; koj si pravo zavohal!« je dejal cigan prorogljivo. »V hudi stiski sem.«

»Seveda, saj ti na obleki vidim,« mu je kmet jedko in zasmehljivo odvrnil.

»Kaj! Obleko je lahko dobiti; toda denarja — denarja — s tem je huje. Moja tropa se je na vse kraje razletela, šotore so nam požgali, konje pokradli. Z Bistrom, svojo ženo, sem ostal sam na svetu; hujši ko največji berač.«

»Ne boš me ujel na take ciganske limanice; poznam tebe in tvoje ciganske litanije. Ne morem ti pomagati; jaz tudi nič ne zaslužim.«

»S ciganko Vando si si celo bogatijo pridobil. Nekaj drobtinic boš vendar tudi svojemu prijatelju in pomagaču Mirku tudi privoščil.«

»Hahaha, takih drobtinic si že toliko namolzel iz mene, da jih je tudi že za celo bogatijo. Zdaj sem se pa naveličal. Niti pare ti ne dam več.«

Največji spornik na svetu

dogotavljajo v Black Hills na severu severnoameriške države Dakota. V živo skalo so uklesane glave največjih državnikov Združenih ameriških držav. Glava predsednika G. Washingtona je od čela do brade visoka kakor petnadstropna hiša, ostale glave dosežejo višino 60 m. Na tem spomeniku je zaposlenih na stotine delavcev od leta 1927 do danes.

Ob zgornjem toku južno - ameriškega vletoka Amaconas so ujeli anakonda kačo v dolžini 13,4 m

Povprečna globočina vseh oceanov znaša 3800 m.

(Dalje sledi.)